

Aage Fogh: Må jeg først til det ærede medlem hr. Vagn Bros bemærkninger om restaurationsskatten sige, at det er rigtigt, at jeg måske var den første, der rejste dette problem i det høje ting. Jeg har glædet mig meget over, at efterhånden som tiden er skredet frem, har flere og flere inden for de forskellige partier indset, at mit standpunkt i dette spørgsmål var det rigtige. Jeg kan føje til, at det er ikke fra min side af hensyn til restauratørerne, men først og fremmest af hensyn til det, den uheldige beskatningsform fører med sig på andre områder, navnlig af smugdrikkeri og lovovertrædelser, at denne lov bør ændres. Jeg glæder mig over det tilsagn, vi har fået af den højtærede finansminister. Jeg håber, vi kan nå frem til det rigtige resultat til efteråret. Jeg kan godt beklage, at vi ikke kan gøre det allerede nu.

Må jeg sige til det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen, at jeg må anse det for meget vigtigt, om det ærede medlem havde holdt sin tale i aftes i udvalget i stedet for at vente med det til nu. Jeg er ganske klar over, at jeg har en forpligtelse over for regeringen, og der skal ikke være nogen som helst tvivl om, at vi er loyale. Men hvis det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen havde givet udtryk for, at vi ved at udsætte denne lovgivning i nogen tid for at se, om vi kunne nå et samlet resultat og få tilslutning fra visse dele af oppositionen, skulle jeg i hvert fald have ydet min medvirken hertil. Det sagde det ærede medlem ikke noget om. Det var to andre ærede medlemmer, det ærede medlem hr. Weikop og det ærede medlem hr. Henry L. W. Jensen, der talte på partiernes vegne, og de efterlod det helt bestemte indtryk, at de ikke ville have noget som helst med selve lovforslagene at gøre; de ville rette enkelte småting, som i realiteten ingenting betød. Derfor fandt jeg ikke anledning til at gribe ind. Men jeg vil gerne understrege meget kraftigt her, at havde jeg i aftes i udvalget stået over for det ærede medlem hr. Thorkil Kristensens tale, havde min stilling været en anden.

Aksel Larsen: Det eneste tidspunkt under debatten her i går, på hvilket man med nogen berettigelse kunne tale om, at luften glødede, var henimod slutningen; da vi diskuterede spørgsmålet om tekstilskat eller ikke teks-

tilskat. Denne diskussion gav unægtelig det indtryk, at i hvert fald det ærede medlem hr. Weikop, men formentlig også det konservative folkeparti, for dets formand og politiske ordfører blandende sig jo i debatten, ønskede tekstilskatten ophævet.

Nu foreligger der et konkret forslag herom, men nu kan man ikke tale om, at luften gløder. Det er, ligesom om det er med en vis lede, en del af de ærede ordførere affinder sig med, at den sag er til behandling. De ønsker at udtale sig mindst muligt. De ønsker slet ikke at argumentere. Og hvad retsforbundet i almindelighed og det ærede medlem hr. Tholstrup i særdeleshed angår, ja, så skal vi efter mønster fra de dårligste kriminalromaner holdes i spænding lige til afstemningen for at få at vide, hvad retsforbundet vil eller ikke vil, eller hvad retsforbundet har mod til eller ikke har mod til. Jeg tillader mig, idet jeg synes, det er rimeligt af humanitære grunde, i den fortsatte debat at forbigå retsforbundet og det ærede medlem hr. Tholstrup.

Jeg tillader mig at spørge det ærede medlem hr. Weikop: har der været nogen mening i de mange og heftige taler, det ærede medlem hr. Weikop gennem de sidste to år har holdt om tekstilskatten, eller har der ikke været nogen mening i dem? Var det teater og spilfægteri alt sammen, eller var det det ærede medlems ærlige mening, at tekstilskatten burde vi aldrig have haft, og når vi fik den, burde den afskaffes, så snart det var teknisk gørligt? Det ærede medlem havde kun den ene blegsovtige bemærkning at gøre, at han ingen motivering kunne give for, at hans parti ikke ville stemme for vort ændringsforslag om, at man fra 1. juli skal begynde afviklingen af tekstilskatten. Nå ja, det belyser naturligvis det ærede medlems stilling, at han ikke engang er i stand til at forsøge på at motivere sit standpunkt. Får vi ikke andet ud af det, får vi i alt fald klarhed over, at al det ærede medlems og hans partis agitation mod tøjskatten hidtil må have været spil for galleriet. Når muligheden for at få påbegyndt en afvikling af denne urimelige og uretfærdige skat foreligger, vil det ærede medlem og hans parti ikke være med.

Det samme kan jeg sige til det ærede medlem hr. Anker Lau, som for en sikker-